

[Formanden.]

3) *Forespørgsel til finansministeren af Alfred Jensen m. fl.*

Mødet hævet kl. 16⁴⁰.

46. møde.

Torsdag den 29. januar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger) og forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag:

Socialministeren (Bomholt): Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger).*

Forslaget er en følge af den nye lønningslov for statens tjenestemænd, idet de i erstatningsloven omhandlede løbende ydelser, renter til invalider og renter til efterladte — såvel som de årsløbeløb, der lægges til grund ved beregningen af erstatningsydelse — reguleres i takt med tjenestemandslønningerne.

Reguleringerne har ifølge lovens § 33 hidtil fulgt lønningen for en tjenestemand i etaternes 14. lønningsklasse med ét alders-tillæg og stedtillæg efter tjenestemandslovens sats C og foreslås nu — efter at der ved den nye lønningslov har fundet en omgruppering sted af lønningsklasserne — knyttet til den hertil nærmest svarende gruppe: 7. lønningsklasse.

Da ydelserne efter erstatningsloven i det

hele har fulgt svingningerne i statstjenestemandslønningerne, er der i lovforslaget ligeledes optaget en bestemmelse, hvorefter erstatningerne og de i loven omhandlede beløb for årslønnen pr. 1. april 1958 forhøjes med 5 pct., hvilket gennemsnitligt svarer til den pr. 1. april 1958 stedfundne procentvise nettoforhøjelse af lønnen for tjenestemænd, som på dette tidspunkt blev aflønnet i den tidligere 14. lønningsklasse med et alderstillæg og stedtillæg efter sats C.

Reguleringsbestemmelsen i erstatningslovens § 33 har medført, at tillæggene til erstatningsydelse og årsløbeløb for tiden efter 1. oktober 1957 har udgjort i alt 104,6 pct. af erstatningslovens oprindelige beløb. Herefter er nu maksimumsårslønnen 16 368 kr. og minimumsårslønnen 9 207 kr. Eksempelvis udgør renten ved 100 pct. invaliditet og maksimumsårsløn i dag 13 094 kr. 40 øre og renten til en enke uden børn ved maksimumsårsløn 8 184 kr.

Lovforslaget vil betyde, at der straks med virkning fra den 1. april 1958 sker en forhøjelse af maksimums- og minimumsårsløn til henholdsvis 17 187 kr. og 9 666 kr., således at maksimumsrenten herefter bliver 13 749 kr. 60 øre og maksimumsrenten for en enke uden børn 8 593 kr. 50 øre. Derudover vil forslaget medføre, at erstatningsydelseerne fremover reguleres i takt med lønnen til en tjenestemand i 7. lønningsklasse med stedtillæg efter sats C.

Forslaget skønnes at medføre en øjeblikkelig udgift for statskassen på ca. 350 000 kr. årlig, hvortil kommer en stigning på ca. 55 000 kr. for ydelserne efter krigsulykkesforsikringsloven for søfarende, der følger satserne i erstatningsloven og reguleres i takt med disse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.*

Forslaget går ud på, at der i det kommende finansår udbetales en særlig ydelse på 2 × 95 kr. til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i

[Socialministeren.]

henhold til kapitel 15 eller 16 i lov om offentlig forsorg.

Som det er de ærede medlemmer bekendt, er en sådan særlig ydelse gennem en årrække blevet givet de enlige mødre. Oprindeligt blev ydelsen udbetalt efter lovene om særlige ydelser til alders- og invaliderentemodtagere. Efter at de særlige ydelser for disse grupper vedkommende er blevet indregnet i folke- og invalidepensionens grundbeløb, er der vedtaget specielle love om særlige ydelser til de enlige mødre, senest lov af 26. marts 1958, hvorved der for indeværende finansår blev tilvejebragt hjemmel til ligeledes at udbetale de enlige mødre et beløb på i alt 190 kr.

Da der fortsat ikke ad anden vej er ydet de enlige mødre kompensation for et til den særlige ydelse svarende beløb, må man fra regeringens side anse det for påkrævet, at der også for det kommende finansår udbetales disse kvinder en særlig ydelse. Efter forslaget er ydelsen som nævnt af samme størrelse som den ydelse, der er udbetalt i indeværende finansår. Jeg må herved bemærke, at det indtil nu foreliggende pristal ikke kan begrunde en forhøjelse af ydelsen. Såfremt der sker en betydelig stigning af januarpristallet, kan der imidlertid blive tale om gennem et ændringsforslag at søge tilvejebragt en ajourføring af ydelsen.

De samlede udgifter ved den nu foreslåede ydelse, der — som hidtil sket — foreslås afholdt af statskassen, vil andrage ca. 7 mill. kr.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om indkomst- og formueskat af personer til staten [af Poul Møller m. fl.].

Valgt blev: *Hans R. Knudsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, Edel Saunte, Axel Sørensen, Aage Fogh, Niels Andersen, Foged, Anders Andersen, Alfred Bøgh, Erik Eriksen, Sønderup, Poul Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og H. K. Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i jagtloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1315, fremsættelsen i tidenden sp. 1387).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Jeg betragter det foreliggende lovforslag som foreløbigt og går ud fra, at en endelig revision af jagtloven vil blive foretaget, når den af den højtærede landbrugsminister bebudede kommission, der forhåbentlig ikke kommer til at arbejde for længe, har afgivet betænkning. Ud fra disse synspunkter kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag, idet jeg erkender, at det er en bydende nødvendighed, at ansvarsforsikringens erstatningsbeløb bliver sat op, ligesom jeg ikke kan have noget imod, at man vil intensivere det jagtkulturelle oplysningsarbejde, hvis man kan påvise, at det giver positive resultater.

Det kan måske være mere tvivlsomt, om der af jagtfonden skal gives tilskud til jagtforeninger. I hvert fald har der ikke været megen mening i, at man gav tilskud til nogle jagtforeninger og ikke til andre, hvilket betød, at de, der ikke ville stå i de nævnte foreninger, gennem deres jagtkortafgift var med til at finansiere disse. I denne forbindelse bringer jeg den højtærede landbrugsminister en tak, fordi han har ændret dette forhold ved at foreslå, at der også ydes tilskud til Jydsk Jagtforening, der har de samme funktioner som de øvrige jagtorganisationer. Spørgsmålet, om der overhove-